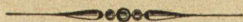

НѢКОЛКО ДУМИ. ЗА САМОВЪСПИТАНИЕТО

ЗА УМСТВЕННОТО ВЪСПИТАНИЕ.

„Не е злѣ да знаешъ що годѣ.“

гете.

1) Въ настояще време младежитѣ са поучаватъ тогорѣчи повечето отъ книги. Книгитѣ сж, безъ съмнѣние, доста полезни научни помощи и до нѣгдѣ могатъ да служатъ тъй сжщо като ръководства при практическитѣ ни занятия съ искусствата; но, при всичко това, тѣ никакъ не съставятъ първоначалнитѣ и естественнитѣ източници на образованието, и, споредъ менѣ, тѣмъ често отдаватъ доволно голѣмо значение, даже въ тѣзи кръгове на знанието, гдѣто тѣ са показватъ като най-необходими. Въ никакъвъ смисълъ тѣ не могатъ да бждатъ нарѣченни *производителни* сили; тѣ сж само помощи, сръдства, орждия и при това орждия *искусствени*, които служатъ само за допълнение на подареннитѣ намъ отъ грижливата природа способности, подобно на телескопитѣ и микроскопитѣ, които, при много то изслѣдвания, разкриватъ прѣдъ насъ незнайни до тогава чудеса, но употреблението на които не трѣба да на довежда до тѣзи крайностъ, щото да прѣнебрегваме упражнението на собственитѣ си очи. Първоначалнитѣ и сжщинскитѣ източници на познанието — не сж книгитѣ, а *живота, опыта, собственото мисленіе, усѣщаніе и работеніе!* Ако почнемъ отъ това, то съ помощта на книгитѣ могатъ да бждатъ испълнени